

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složené z předsedkyně JUDr. Milady Haplové a soudců JUDr. Jarmily Ďáskové a JUDr. Jany Kubenové ve věci žalobce: **M.M.**, nar., st. příslušnost, t.č bytem v ČR, Lukavecká 1732, 193 00 Praha 9, Horní Počernice, proti žalované **Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, Přijímací středisko cizinců Zastávka, Havířská 514, 664 84 Zastávka u Brna**, o zajištění cizince za účelem správního vyhoštění, o žalobě proti rozhodnutí č.j. CPBR-4517/ČJ-2010-064034-ZZC ze dne 27.4.2010,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 27.4.2010, č.j. CPBR-4517/ČJ-2010-064034-ZZC žalovaná příslušná podle § 164 odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších zákonů (dále jen zákon o pobytu cizinců) rozhodla podle § 124a ve spojení 124 odst. 2 zákona o pobytu cizinců o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění. Při rozhodování o zajištění za účelem vyhoštění žalovaná vycházela z toho, že dne 23.4.2010 se žalobce dostavil do Přijímací střediska cizinců Zastávka, kde učinil prohlášení o úmyslu požádat o udělení mezinárodní ochrany, svoji totožnost prokázal cestovním průkazem totožnosti platným do 20.4.2010 s vylepeným výjezdním příkazem platným do 23.4.2010. Šetřením k jeho osobě bylo zjištěno, že je veden v evidenci nežádoucích osob, poněvadž mu bylo dne 5.4.2006 vydáno Policií České republiky, Oblastním ředitelstvím služby cizinecké a pohraniční policie Praha, odborem pátrání a kontroly pobytu pod č.j. CSCP-338/PH-OPK3-SV-206 rozhodnutí o správním vyhoštění z území ČR na dobu 5-ti let, které nabylo právní moci dne 26.7.2006. Dále správní orgán zjistil, že cizinec podal žádost o udělení mezinárodní ochrany poprvé 13.9.1994, o níž bylo pravomocně rozhodnuto 19.3.1999 zamítnutím žaloby, podruhé podal žádost 24.1.2007, o které bylo pravomocně rozhodnuto dne 20.6.2008 NSS odmítnutím kasační stížnosti. Dne 23.4.2010 cizinec učinil opětovně prohlášení o mezinárodní ochraně a z tohoto jednání

správní orgán vyvozuje nebezpečí, že bude ztěžovat výkon pravomocného rozhodnutí o správním vyhoštění po ukončení řízení o mezinárodní ochraně, protože má za to, že se cizinec snaží opakovaným podáváním žádostí o udělení mezinárodní ochrany vyhnout výkonu pravomocného rozhodnutí o správním vyhoštění z území ČR.

Žalobce v žalobě tvrdil, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť správní orgán nesprávně interpretoval a aplikoval § 124a zákona o pobytu cizinců, přestože nebyly podle tohoto ustanovení splněny zákonné podmínky. Dále má za to, že je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro zmatečné odůvodnění a nelze z něj zjistit důvody, které vedly správní orgán k rozhodnutí o zajištění a postup správního orgánu trpí vadami, které mohly mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Doplnil, že k udělení správního vyhoštění rozhodnutím ze dne 5.4.2006 došlo z jiných důvodů, než uvedených v ust. § 124a zákona o pobytu cizinců, z ust. § 124a lze dovodit striktnější podmínky pro zajištění než z ust. § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Ust. § 124a správní orgán vykládá tak, že k zajištění cizince, který požádal o mezinárodní ochranu a o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto, lze přikročit v zásadě vždy, což je v rozporu s dikcí i smyslem správního vyhoštění. Je přesvědčen o tom, že v jeho případě nebyly splněny zákonné podmínky pro aplikaci ust. § 124a zákona o pobytu cizinců. Dále má za to, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, které správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, odůvodnění rozhodnutí je nedostatečné, domněnka správního orgánu o ztěžování výkonu správního vyhoštění je pouhou domněnkou a není zřejmé, na základě jakých skutečností dospěl správní orgán k závěru, že bude ztěžovat výkon pravomocného rozhodnutí o správním vyhoštění. Navrhl proto, aby napadené rozhodnutí soud zrušil.

Žalovaná ve vyjádření uvedla, že smyslem ust. § 124a zákona o pobytu cizinců je zabránit cizincům, kteří mají být z ČR vyhoštěni, aby se tomuto opatření státu vyhýbali tím, že účelově žádají o mezinárodní ochranu a to zejména ti, kteří o ni žádají opakovaně, když předchozí žádost jim byla meritorně zamítnuta. Podle tohoto ustanovení lze zajištění realizovat pouze u cizince, o jehož vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto, cizinci musí být před zajištěním rozhodnutí doručeno. V případě žalobce tyto podmínky pro zajištění byly splněny a nadále trvají. Pokud se týká skutkových okolností, žalovaná uvedla jako v napadeném rozhodnutí s tím, že rozhodnutí o správním vyhoštění nabylo právní moci dne 26.7.2006, dne 23.4.2010 žalobce učinil prohlášení o úmyslu požádat o udělení mezinárodní ochrany a v minulosti žádost o udělení mezinárodní ochrany podal dne 13.9.1994, podruhé 24.1.2007, v obou případech s negativním pravomocným rozhodnutím. Rovněž tak o žádosti ze dne 23.4.2010 bylo rozhodnuto zastavením řízení z důvodu nepřipustnosti žádosti. Právě z tohoto opakovaného podávání žádosti o udělení mezinárodní ochrany dovozuje správní orgán snahu vyhnout se výkonu pravomocného rozhodnutí o správním vyhoštění z území republiky. Podmínky ust. § 124a zákona o pobytu cizinců byly naplněny, žalobce byl zajištěn za účelem správního vyhoštění, učinil již potřebí prohlášení o mezinárodní ochraně, o vyhoštění bylo pravomocně rozhodnuto. Byl zajištěn až po třetím učinění prohlášení o mezinárodní ochraně, když ust. § 124a zákona o pobytu cizinců neobsahuje podmínku opakovaného učinění prohlášení či podávání žádosti o mezinárodní ochranu. Pokud se týká nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, žalovaný uvedl v odůvodnění všechna známá fakta rozhodná pro aplikaci ust. § 124a zákona o pobytu cizinců, což jsou důvody, které ho vedly k vydání rozhodnutí o zajištění žalobce. Námitka o nesprávném postupu správního orgánu v řízení není blíže specifikována, proto se žalovaná k ní nevyjadřuje. Vzhledem k tomu, že

došlo k naplnění všech podmínek v ust. § 124a zákona o pobytu cizinců žalovaná navrhla, aby soud zamítl žalobu v plném rozsahu.

Skutkové okolnosti věci vyplývají z připojeného správního spisu.

Pokud se týká námitky, že v případě žalobce není pravomocné rozhodnutí o správním vyhoštění uděleno z důvodu § 119 odst. 1 písm. a) nebo § 119 odst. 1 písm. b) bodu 6 nebo 7 námitka je nedůvodná, neboť ust. § 124a v případě pravomocného rozhodnutí o vyhoštění neobsahuje důvody takového správního vyhoštění, takto tomu je pouze, je-li řízení o správním vyhoštění zahájeno (vyjádřeno v textu ustanovení „nebo“). Z ust. § 124a nelze také dovodit striktnější podmínky, než je tomu podle § 124 odst. 1, které by měly bránit zajištění cizince. Musí dojít k naplnění podmínky učinění prohlášení o mezinárodní ochraně, musí existovat pravomocné rozhodnutí o správním vyhoštění nebo zahájeno řízení o správním vyhoštění z důvodů v tomto ustanovení uvedených. Napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, neboť z jeho odůvodnění je dostatečně zřejmé, které skutkové okolnosti vedly správní orgán k zajištění (pravomocné rozhodnutí o vyhoštění, prohlášení o mezinárodní ochraně – opakovaná žádost o mezinárodní ochranu). Skutečnost, že by mohl cizinec ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění správní orgán dovodil z toho, že od roku 1994 žalobce podal několik žádostí o mezinárodní ochranu, přičemž nejméně druhá žádost podaná v lednu 2007 je žádostí účelovou, neboť v té době bylo již pravomocné rozhodnutí (26.7.2006) o správním vyhoštění. O tom, že se cizinec snaží vyhnout správnímu vyhoštění svědčí i to, že v den prohlášení o úmyslu požádat o udělení mezinárodní ochrany dne 23.4.2010 byl jeho vylepený výjezdní příkaz posledním dnem platným. Všechny tyto skutkové okolnosti žalovaná ve správním rozhodnutí uvedla a opřela o ně důvody zajištění. Soud neshledal v napadeném rozhodnutí i v řízení, které mu předcházelo žádný důvod nezákonnosti či nezákonného postupu, naopak rozhodnutí o zajištění vycházelo ze všech dostupných skutkových zjištění a je, byť stručně, ale dostačujícím způsobem zdůvodněno a tudíž přezkoumatelné.

Soud na základě posouzení námitek žalobce shora dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, žalovaná rozhodla o zajištění v souladu se zákonem, a proto žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., soud žalované nepřiznal náhradu nákladů řízení, neboť náklady řízení žalovaná nežádala a ani jí nevznikly, neboť úkony, které ve věci provedla souvisí s její běžnou úřední činností.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. srpna 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně